निष्कम्प एव खड्गेन सो ऽपि प्रतिज्ञघान तान् ।
न शिक्षितः प्रयत्नो हि धीराणां हृदये भिया ॥ ८२ ॥
तेनापगतवेतालविकाराणां स नासिकाः ।
तेषां चकर्त बद्ध्वा च कृती जग्राह वाससि ॥ ८३ ॥
आगच्छंश्च ददर्शैकं शवस्योपरि संस्थितं ।
प्रव्राजकं श्मशाने ऽत्र जपन्तं स विदूषकः ॥ ८४ ॥
तच्चेष्टालोकनक्रीडाकौतुकादुपगम्य च ।
प्रच्छन्नः पृष्ठतस्तस्य तस्थौ प्रव्राजकस्य सः ॥ ८५ ॥
क्षणात्प्रव्राजकस्याधः फूत्कारं मुक्तवाञ्शवः ।
निरगाच्च मुखात्तस्य ज्वाला नाभेश्च सर्षपाः ॥ ८६ ॥
गृहीत्वा सर्षपांस्तांश्च स परिव्राजकस्ततः ।
उत्थाय ताडयामास शवं पाणितलेन तं ॥ ८७ ॥
उदतिष्ठत्स चोत्तालवेतालाधिष्ठितः शवः ।
आरुरोह च तस्यैव स्कन्धे प्रव्राजको ऽथ सः ॥ ८८ ॥
तदारूढश्च सहसा गन्तुं प्रववृते ततः ।
विदूषको ऽपि तं तूष्णीमन्वगच्छद्दलक्षितः ॥ ८९ ॥
नातिदूरमतिक्रम्य स ददर्श विदूषकः ।
शून्यं कात्यायनीमूर्तिसनाथं देवतागृहं ॥ ९० ॥
तत्रावतीर्य वेतालस्कन्धात्प्रव्राजकस्ततः ।
विवेश गर्भभवनं वेतालो ऽप्यपतद्भुवि ॥ ९१ ॥
विदूषकश्च तत्रासीद्गुप्त्या पश्यन्नलक्षितः ।
प्रव्राजको ऽपि संपूज्य तत्र देवीं व्यजिज्ञपत् ॥ ९२ ॥
तुष्टासि यदि तद्देवि देहि मे वरमीप्सितं ।
अन्यथात्मोपहारेण प्रीणामि भवतीमहं ॥ ९३ ॥